

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/91/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414010098
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4414010098.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci obžalovaného mladistvého H. H. , pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného mladistvého H. H. proti rozsudku S. súdu Nové Zámky z 05.06.2014, sp. zn. 2T/22/2014 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 09. októbra 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného mladistvého H. H. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „súd prvého stupňa“) konajúci samosudkyňou napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného mladistvého H. H. (ďalej len „mladistvý obžalovaný“) vinným zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

dňa 10.07.2012, v o 01.30 hodine nezisteným spôsobom vošiel na pozemok rodinného domu číslo XXX v obci H. H., následne vyšiel po schodoch na terasu, kde na okne miestnosti kuchyne roztrhol sieťku proti hmyzu a cez takto vzniknutý otvor vošiel dnu do rodinného domu, kde v kuchyni z voľne položenej peňaženky odcudzil finančnú hotovosť vo výške 10,- eur, následne prešiel do izby, v ktorej spala poškodená H. R., kde z peňaženky odcudzil 16 kusov stravných lístkov značky Cheque Dejeuner v hodnote 3,- eura za kus, finančnú hotovosť vo výške 15,- eur a zo stoličky 1 kus mobilného telefónu značky Sony Ericson Xperia X8, pričom bol vyrušený poškodenou, ktorá sa zobudila, z rodinného domu ušiel, čím spôsobil poškodenej H. R. na odcudzených veciach škodu vo výške 123,- eur a poškodenej A. R. škodu na zariadení vo výške najmenej 20,- eur.

Za tento prečin uložil súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom mladistvému obžalovanému podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 117 odsek 1 Trestného zákona a § 38 odsek 2 Trestného zákona (po nezistení žiadnej v § 36 Trestného zákona uvedenej poľahčujúcej ani v § 37 Trestného zákona uvedenej priťažujúcej okolnosti) trest odňatia slobody na tri mesiace, výkon ktorého podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona podmiennečne odložil určiac podľa § 119 odsek 1 Trestného zákona skúšobnú dobu na jeden rok.

Ďalšími výrokmi napadnutého rozsudku súd prvého stupňa podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil mladistvému obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej H. R. škodu vo výške 123,- eur a poškodenej A. R. vo výške 20,- eur a podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku obe tieto poškodené so zvyškom nimi uplatnených nárokov na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Napadnutý rozsudok bol mladistvému obžalovanému, jeho zákonnej zástupkyňi, jeho obhajcovi, prokurátorovi Okresnej prokuratúry Nové Zámky (ďalej len „prokurátor“) a zástupkyňi orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately oznámený vyhlásením v ich prítomnosti na hlavnom

pojednávani súdu prvého stupňa uskutočnenom 04.06.2014, po ktorom oznámení, teda včas, mladistvý obžalovaný podal odvolanie smerujúce proti výroku o vine a proti výroku treste napadnutého rozsudku, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 04.07.2014 a to predovšetkým zopakovaním svojich obhajobných tvrdení, súčasne uvedúc jednak priebeh vykonania a obsah jednotlivých dôkazov, jednak poukázuc na rozpory v tých z nich, ktoré ho majú zo spáchania v prejednávanej veci zažalovaného skutku usvedčovať (výpovede oboch poškodených). Mladistvý obžalovaný namietal na strane jednej správnosť a úplnosť skutkových zistení súdu prvého stupňa majúcich podľa jeho názoru neopodstatnene viesť k odsudzujúcemu výroku o vine napadnutého rozsudku, na strane druhej neprihliadnutie na dôkazy svedčiace v jeho prospech, ktorými sú výpovede svedkov P. M., F. O. a Z. O. (z prípravného konania). Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov mladistvý obžalovaný navrhol, aby Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) podľa § 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku zrušil jeho odvolaním napadnutý rozsudok a postupom podľa § 322 odsek 3 Trestného ho spod obžaloby prokurátora v prejednávanej veci podľa § 285 písmeno c/ Trestného poriadku oslobodil.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu považujúc všetky výroky napadnutého rozsudku za zákonné a správne a obhajobu mladistvého obžalovaného za vyvrátenú predovšetkým výpoveďou oboch poškodených (predovšetkým H. R., ktorá v ňom spoznala páchatela v prejednávanej veci zažalovaného skutku). V konečnom návrhu odvolaciemu súdu navrhla odvolanie mladistvého obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Poškodené H. R. a A. R. sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu k odvolaniu mladistvého obžalovaného nevyjadrili.

Obhajca mladistvého obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na písomných dôvodoch odvolania mladistvého obžalovaného s tým, že ani svedok C. nepotvrdil spoznanie obžalovaného ako páchatela v prejednávanej veci zažalovaného skutku poškodenou H. R. pri prvotných úkonoch trestného stíhania, rovnako ako neboli zaistené a zabezpečené žiadne daktyloskopické ani trasologické stopy mladistvého obžalovaného zo spáchania v prejednávanej veci zažalovaného skutku ho usvedčujúce. V konečnom návrhu odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a mladistvého obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Mladistvý obžalovaný sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu vyjadril tak, že sa necíti vinným a preto aj proti napadnutému rozsudku podal odvolanie. Na otázku predsedníčky senátu odvolacieho súdu uviedol, že je asi dva mesiace zamestnaný na dobu určitú v poľnohospodárstve ako robotník. V konečnom návrhu sa pripojil ku konečnému návrhu svojho obhajcu.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Odvolací súd, ktorému súd prvého stupňa predložil prejednanú vec (v ktorej bola obžaloba podaná 06.03.2014) na rozhodnutie 20.08.2014, v rámci plnenia svojej, z ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti preskúmal výrok o vine a výrok o treste napadnutého rozsudku, proti ktorému smerovalo odvolanie mladistvého obžalovaného, výroky o náhrade škody, ktoré majú v preskúmanom výroku o vine svoj podklad a napokon aj konanie všetkým týmto výrokmi napadnutého rozsudku predchádzajúce, a to aj z hľadiska prípadného výskytu chýb, ktoré neboli odvolaním mladistvého obžalovaného vytýkané, ktoré by však mohli odôvodniť podanie dovolania z niektorého dôvodu uvedených v § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd predovšetkým zistil, že už orgánmi činnými v trestnom konaní bol v prejednávanej veci zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti a okolnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno a/ až písmeno e/ Trestného poriadku a ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie o vine mladistvého obžalovaného, ako aj o ukladanom mu treste a napokon aj o oboma poškodenými uplatnených nárokoch na náhradu škody.

Súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavných pojednávaníach uskutočnených v prejednávanej veci postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych takých podstatných chýb (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práv mladistvého obžalovaného na obhajobu.

Aj z dôvodov vyššie uvedených skutkové zistenia obsiahnuté vo výroku o vine napadnutého rozsudku mohli vychádzať a napokon aj vychádzajú z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a zodpovedajú všetkým kritériám uvedeným v ustanovení § 2 odsek 10 Trestného poriadku (§ 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku).

Plnením svojej, z ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti odvolací súd dospel tiež k záveru, že súd prvého stupňa k pre rozhodnutie o vine mladistvého obžalovaného potrebným skutkovým zisteniam dospel po tom, čo jednotlivé dôkazy vyhodnotil v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda jednotlivo aj v ich súhrne a podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu (a v konečnom dôsledku aj podľa zásad logického myslenia a uvažovania). Vykonaním všetkých, v prejednávanej veci dostupných dôkazov aj podľa názoru odvolacieho súdu ani ohľadne skutkových otázok uvedených v § 119 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, písmeno c/, písmeno e/ Trestného poriadku (či sa v prejednávanej veci zažalovaný skutok stal, či má znaky trestného činu a akého, kto ho spáchal a z akých pohnútok, závažnosť činu, vrátane príčin a podmienok jeho spáchania a napokon aj následok a výšky škody spôsobenej trestným činom), nezostali žiadne také dôvodné pochybnosti, ktoré by opodstatňovali aplikáciu prvého z dvoch pravidiel vyplývajúcich pri dokazovaní z ďalšej zásady trestného konania uvedenej v § 2 odsek 4 Trestného poriadku (v ktorom je upravená prezumpcia nevinny), ktorým je pravidlo „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku súd prvého stupňa v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny mladistvého obžalovaného, s ktorými sa aj odvolací súd bez zásadných výhrad stotožňuje (§ 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného poriadku) majú súčasne za to, že odôvodnenie mladistvým obžalovaným z dôvodov vyššie uvedených predovšetkým proti výroku o vine napadnutého rozsudku smerujúceho odvolania neobsahuje ani pokiaľ ide o správnosť hodnotenia vykonaných dôkazov súdom prvého stupňa a ani pokiaľ ide o právne úvahy, ktorými sa súd prvého stupňa spravoval, keď dokázané skutočnosti posudzoval podľa príslušných ustanovení Trestného zákona v otázke viny, žiadne relevantné skutočnosti a okolnosti.

Z výsledkov z vyššie uvedených dôvodov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania sa aj odvolaciemu súdu javí byť dôvodný záver, že v prejednávanej veci zažalovaný skutok sa stal, že ho spáchal mladistvý obžalovaný, a týmto svojim nepochybne úmyselným (a to vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písmeno a/ Trestného zákona) protiprávnym konaním naplnil všetky zákonné znaky objektívnej aj subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, pričom ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi týmto protiprávnym konaním a úmyselným zavinením mladistvého obžalovaného na strane jednej a následkom vzniknutým na záujme chránenom ustanovením § 194 Trestného zákona na strane druhej neboli a nie sú žiadne pochybnosti.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd prvého stupňa uznajúc mladistvého obžalovaného vinným zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 vykonaným dôkazom opodstatnene a zákonu zodpovedajúcim spôsobom, tomuto ukladal trest podľa zákonnej trestnej sadzby ustanovenej v odseku 1 § 194 Trestného zákona (až na dva roky), zníženej podľa § 117 odsek 1 Trestného zákona v prípade tejto hornej hranice na polovicu (jeden rok), ktorá v dôsledku opodstatneného nezistenia žiadnej, v ustanovení § 36 písmeno j/ Trestného zákona uvedenej pohľadujúcej okolnosti ani v ustanovení § 37 Trestného zákona uvedenej prítiažujúcej okolnosti zostala podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona ďalej neupravená.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutkové zistenia a právne úvahy je aj podľa názoru odvolacieho súdu mladistvému obžalovanému napadnutým rozsudkom vo výmere troch mesiacov (teda vo štvrtine vyššie uvedenej zákonnej trestnej sadzby) uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a podľa § 119 odsek 1 Trestného zákona určenou skúšobnou dobou na jeden rok (teda bezprostredne na dolnej hranici jej výmery činiacej jeden rok až tri roky) tak čo do druhu, ako aj výmery (vrátane výmery skúšobnej doby) primeraný, zodpovedajúci všetkým kritériám ustanoveným (správne) v § 97 odsek 3 Trestného zákona (osobnosť mladistvého obžalovaného, jeho vek, rozumovú a mravnú vyspelosť, zdravotný stav, jeho osobné, rodinné a sociálne pomery, povaha a závažnosť spáchaného činu ako aj potreba jeho začlenenia do rodinného a sociálneho prostredia tak, aby sa predchádzalo protiprávnym činom) a tiež spôsobilý splniť svoj účel tak, ako to predpokladá ustanovenie (správne) § 97 odsek 1 Trestného zákona (vychovávať mladistvého obžalovaného na riadneho občana a zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávných činov a primerane chrániť aj spoločnosť, viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k jeho začleneniu do rodinného a sociálneho prostredia). V tomto smere odvolací súd tiež poukazuje na skutočnosti a okolnosti, ktoré mal súd prvého stupňa za preukázané, jeho úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov vykonaných v súvislosti s výrokom napadnutého rozsudku o treste uloženom obžalovanému ako aj právne úvahy, ktorými sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu uloženého mladistvému obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku považujúc ich za správne, jasné a úplné (§ 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/ Trestného poriadku) a to zvlášť aj preto, že ani mladistvý obžalovaný v písomných dôvodoch aj proti výroku o treste napadnutého rozsudku smerujúceho odvolania žiadne tomuto výroku (ani konaniu mu predchádzajúcemu), chyby nevytkol.

Súd prvého stupňa nepochybil ani výrokmi o náhrade škody napadnutého rozsudku, ktorými rozhodol o oboma poškodenými uplatnených nárokoch na náhradu škody spôsobenej im trestným činom mladistvého obžalovaného a ktoré zodpovedajú predovšetkým ustanoveniu § 287 odsek 1 Trestného poriadku a (pokiaľ ide o ich zvyšky aj ustanoveniu) § 288 odsek 2 Trestného poriadku (§ 321 odsek 1 písmeno f/ Trestného poriadku).

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 odsek 1 písmeno a/ až písmeno f/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o vine alebo výroku o treste alebo výroku o náhrade škody odvolaním mladistvého obžalovaného napadnutého rozsudku v jeho prospech, odvolanie mladistvého obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, zistiac, že nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).